

Magyarország Nagykövete
Berlin

Manuel Sarrazin úrnak
Német Szövetségi Gyűlés képviselője, Kelet-Európa-politikai szóvivő
Deutscher Bundestag
E-Mail: manuel.sarrazin@bundestag.de

Berlin

Tisztelt Képviselő Úr! Kedves Manuel!

Nagyon köszönöm az április 3-án kelt leveled, mint ahogy azt is, hogy ezt a fontos vitát a nyilvánosság előtt is kész vagy velem folytatni. Éppen a nyilvánosság érdekében rögzítem tehát, hogy a mostani vitánk kezdete a korona vírus elleni védekezésről a Magyar Országgyűlés által elfogadott törvény kapcsán kiadott nyilatkozat a Zöldek Bundestag-frakciója részéről, az arra adott nagyköveti válasz, majd Manuel Sarrazin képviselő úr hozzám intézett levele. Ezeket a Tisztelt Olvasó itt találhatja meg: <https://berlin.mfa.gov.hu/page/briefwechsel-mit-manuel-sarrazin-sprecher-fuer-osteuropa>.

Előjáróban a magam részéről megerősítem, hogy a Veled kialakított együttműködés szerintem példaértékű, és magam is mindent el kívánok követni annak megőrzése érdekében. Nem kétséges számomra, hogy hazámnak józan és jószándékú barátja, és a kormányzati politikának korrekt kritikusa vagy. Amikor az elmúlt két hétben nem csak intenzív, döntő részben ténszerűtlen, az objektivitás minimumát is nélkülöző támadás sorozat indult Magyarország és annak miniszterelnöke ellen, és ezzel párhuzamosan soha nem tapasztalt mértékben elszaporodtak a magyarok méltóságát semmibe vevő megszólalások, különösen nagyra értékelem az alarmizmus megfékezésére irányuló erőfeszítéset. A konstruktív kritika és a kritikus konstruktivitás jegyében ugyanezt a felajánlást megtettem pártod társelnökei számára is, nekik is megküldve a törvény szövegét.

Jó alap a vitához az is, hogy átolvastad a törvényt és az illetékes miniszter, Varga Judit igazságügyi miniszter asszony hivatalos magyarázatát. Érteni vélem, hogy a legfőbb problémád, amivel nem vagy egyedül, az a szükségállapot fennmaradásának határideje. A magyar kormány értelmezése szerint a helyzet teljesen egyértelmű. A törvény addig marad érvényben, amíg a válság helyzet fennáll, azt az Országgyűlés legkésőbb akkor, de akár előbb is visszavonhatja. Ha ezzel kapcsolatban bizalmatlanság mutatkozik, arra csak azt tudom válaszolni, amit az Európai Bizottság illetékes alelnöke nyilatkozott az előző napon: pontosan figyelni fogjuk, mikor érnek véget ezek az intézkedések, mert akkor jön el az

Magyarország Nagykövete
Berlin

igazság pillanata. Kérlek, egy hipotézisre ne építsünk vádakot. Ha a krízis véget ér, azt százmilliók fogják tudni. Nem lelkesen, de tudomásul veszem, hogy él Benned a kétely, és tartasz attól, hogy itt egy határidő nélküli felhatalmazásról lenne szó. Ez nem így van, szerintünk a törvény szövege és szellemisége is cáfolja ezt az aggodalmat, de annak feloldása akkor lesz lehetséges, ha eljutunk a krízis helyzet végéhez. (Ezt persze jó lenne mielőbb elérni, hiszen az azt is jelentené, hogy sikerült legyőzni a láthatatlan ellenséget.) Az sem elhanyagolható, hogy az Országgyűlés folyamatosan ülészik (most is, amikor ezt a levelemet írom), a hatalmi ágak közti hatáskör megosztás alkotmányos keretekben és az európai joggal összhangban érvényesül. Budapest főpolgármestere és a megyei jogú városok szövetségének elnöke pedig a Kormány konzultációs partnere. Talán az sem mellékes, hogy a törvény alapján hozott rendeletek érdemi vitát nem is váltottak ki, hiszen szinte azonosak a hasonló intézkedésekkel a többi országban, és – ugyancsak fontos – a magyar emberek 78 %-nak támogatását élvezik.

Amiben egyáltalán nem értünk egyet, az az a megállapításod, miszerint a magyar parlamenti demokrácia strukturális gyengeségekkel küzd, és e kettő kombinációja vált ki különös aggodalmat Belőled. Szerintem a magyar parlamenti demokrácia jó állapotban van. 1990 óta a magyar parlament az egyetlen, amelyik minden mandátumát kitöltötte. (E stabilitás egyik alappillére egyébként az éppen a német Alaptörvényből átvett konstruktív bizalmatlansági indítvány intézménye.) Itteni vitáim során gyakran hallom azt az érvet, miszerint a kormány és az ellenzék viszonya feszült. Ez tagadhatatlan, de a konfrontatívabb hangnem nem anti-demokratikus, strukturális gyengeségnek nem nevezhető.

A következő pontban aztán megint csak teljes körű köztünk az egyetértés. Kifejezetten üdvözlendő, hogy Te is kezdeményezted valamennyi tagállam válsághelyzeti intézkedésének felülvizsgálatát a szerződések öre, az Európai Bizottság által. Azzal is egyetértetek, hogy ennek vizsgálni kell az összhangot az európai joggal. Számunkra fontos, hogy a 2. cikk mellett a 4. cikkben foglalt alapértékeket is megillessen a nekik kijáró figyelem. Azért is fontos az egyetértésünk, mert az Általad megfogalmazott javaslat fontos eleme egyrészt az, hogy az európai joggal való összhang vizsgálatának legfőbb letéteményese az Európai Bizottság, másrészt viszont a tanácsi vita szempontjából is releváns, hogy elkerülhető legyen egy-két tagállam célzott pellengérré állítása. Magyarország ugyan furcsállotta, hogy napokkal ezelőtt 13 tagállam kezdeményezett ilyen vitát, de miután a javaslatban lefektetett elemekkel egyetértünk, másnap az általad már idézett Varga miniszter asszony megerősítette csatlakozási szándékunkat. Azt pedig én furcsállom, hogy miközben ezt a helyes európai módszert szorgalmazod, a Zöldek Bundestag frakciója 2020. április 7-i pozíció papírjában már jó előre ítéletet is hirdetett.

Magyarország Nagykövete
Berlin

Ami a véleményszabadság korlátozására vonatkozó aggodalmadat illeti, arra két megfontolást ajánlok figyelmedbe. Egyrészt a mostani szabályozás egyetlen új eleme, hogy a korona vírus által okozott krízis helyzethez igazodva formálja a közveszéllyel való fenyegetés tényállását. Ha ez az elem aktiválásra kerülne, mindenben az illetékes szervek járnak el, majd a független magyar bíróságok ítélik meg, miután az ő működésüket, és ezen belül az Alkotmánybíróság működését minden körülmények között biztosítani kívánjuk.

A másik ajánlásom teljesítése nehezebb, hiszen nem várhatom el a magyar nyelv ismeretét senkitől. Az azonban talán jogos elvárás, hogy bármely tagállamban akkor minősítsük a véleményszabadság állapotát, ha tisztában vagyunk (tudunk lenni) a valós helyzettel. Magam naponta tíz német, és tíz magyar újsággal, portállal kezdem a napot. Biztosíthatlak, a kormánykritikus újságok, portálok, elektronikus médiák aktivitása nem lankadt le. És ez így is van rendjén. A tudatosan terjesztett rémhírek, és az esetleg inkorrekt, vagy kritikus tudósítás közti határvonal biztosított, és ne legyen kétséged, a magyar igazságszolgáltatás a helyén van. Az természetesen horizontális kihívás mindenhol, hogy hogyan lehet a *fake news* elleni harcot a lehető leghatékonyabbá tenni úgy, hogy a visszaélések lehetőségét minimalizálni lehessen. Ilyen vita Németországban is folyik, és igyekszem is azt szorosán nyomon követni.

Kedves Manuel!

Az alkalmat felhasználva hadd osszam meg Veled több komoly aggodalmamat azzal kapcsolatban, ahogy a magyar intézkedéseket tőlünk Nyugatra, és elsősorban Németországban sokan fogadták. Itt ugyanis olyan kockázatok sora jelentkezik, amelyek megmérgezhetik a válság után erőre kapni próbáló közös Európai Uniónk belső összetartozását.

*Az indulat vezérelte támadássorozat egyes politikusok és a legtöbb média részéről minden tolerálható határt túllépett. A magyarokat „hasznos” ill. „totális idiótának” nevezik, ismert német politikus „legostobább borjakként” minősíti a magyar Országgyűlés képviselőit, a diktatúra rutin szóhasználatává vált, párhuzamot vonnak egyesek a hitleri „*Ermächtigungsgesetz*” és a magyar törvény között. Egy veletlen szomszédos ország külügyminisztere egyszerre vádló ügyészként, ítélkező bíróként és egy általa remélt büntetés végrehajtójaként sorozatban támadja a német médiákban hazámat. Senki nem gondolhatja komolyan, hogy ezt a magyar emberek nem veszik észre, nem hallják meg. Ez sokakat nem csak szomorúsággal, döbbenettel, de riadalommal is eltölt.

*A védintézkedések tekintetében az arányosság elvét annyira sokat hangoztató német média jeles képviselőinek meghatározó többsége (tisztelet a kivételnek!) fel sem figyel arra,

Magyarország Nagykövete
Berlin

hogy hazámat több száz cikkben támadták meg, lényegében ténszerűtlen módon, és eddig tíznél kevesebb esetben fordult elő, hogy a magyar álláspont egyáltalán megjelenhetett. A törvény elfogadását követő napokban a német sajtóban megjelent közel 140 cikk, interjú közül 14 próbált semlegesen foglalkozni a kérdéssel, egy konstruktívan, és 122 egyértelműen ténszerűtlenül és negatívan. Az pedig, hogy a magyar parlament nem csak hogy nem került karanténba, de ülésezik is, egyetlen helyen kapott nyilvánosságot. (Ennyit a vélemény szabadság sajátos értelmezéséről.) Attól, hogy valamit sokan és sokszor mondanak, az nem lesz feltétlenül igaz, de ha ilyen rágalmakat sokan és sokszor ismételtetnek, az a németek és a magyarok körében nehezen gyógyítható sérüléseket okozhat. Amikor olyan e-maileket kapok, hogy „mikor kezdenek könyveket égetni Budapesten?”, vagy egy neves publicista a magyar áruk bojkottjára szólít fel egy címlapon, akkor úgy érzem magam, mint az a német polgár, akinek a saját hazájában az autójára ráházolták „Scheiss-Tourist”.

*Azon, hogy a magyar álláspont alig-alig jelenik meg, túltesz annak manipulatív prezentálása. A közzádió és néhány napilap azzal vádolta meg Magyarország miniszterelnökét, hogy elutasítja a vitát. A kiragadott idézetet derekasán félbe vágják, és az valahogy kimaradt az egyébként nyilvánosan hozzáférhető levélből, amelyet Orbán Viktor az EPP vezetőihez intézett, hogy a vírus legyőzése után áll rendelkezésre a vita lefolytatására.

*Miközben az Európai Bizottság még el sem végezte a magyar (és az összes többi tagállam) védintézkedéseinek összehasonlító elemzését, minket már nem csak elítéltek oly sokan, hanem a büntetés végrehajtását is megkezdték tetőgerendával, pofonokkal, hüvelykszorítóval.

*Ha valaki nem áll be a sorba, és nem ítélik az eljárás megkezdése előtt az „elvárt” módon, azt azonnal és durván megtámadják, legyen szó az Európai Bizottság elnökéről, vagy más uniós és tagállami vezetőkről.

Az indulatok erősek. Már nem egy tagállamban megkezdődött a felelősök keresése, az egymásra mutogatás, sor került már feljelentésekre, parlamenti vizsgáló bizottságok követelésére. Amikor majd megkezdődhet a válság súlyos nyomainak felszámolása, újfajta veszélyforrás lehet az egymás torkának ugrás, ha ezeket a konfliktusokat nem sikerül civilizált, szabályozott és jogszerű keretbe terelni.

Mindenkinek nagy a felelőssége, így a Te pártod vezetőinek, tagjainak is. Nincs olyan kérdés, amiben ne állnék rendelkezésre. De az ledöbbsent, ha a tények ismerete és a bizottsági vizsgálat lezárása nélkül a Zöldek vezető politikusa már a német cégeket is felszólítja Magyarország szankcionálására.

Magyarország Nagykövete
Berlin

Az Európai Unió jövője szempontjából is komoly jelentősége van annak, hogy sikerül-e közösen kialakítanunk a civilizált vita kereteit. Egyrészt azt látjuk, hogy régről ismert ideológiai konfliktusok nyílnak meg újra. Számomra ugyan nem új, de kicsit misztikus, hogy miként jutnak el sokan oda, hogy – egy korábbi brüsszeli újságíró ismerősöm kicsit szaloppos megfogalmazását visszaidézve – egyszerre követelik Magyarország miniszterelnökének kemény szankcionálását, és szinte ugyanazzal a levegővétellel a német adófizető hitelkártyájának PIN kódját. És mindkét esetben aktívan használják a „diktatúrázás” hangulati elemeit.

Az sem kerülheti el a figyelmünket, hogy sajátos módon a vírus elleni harc során is erős Kelet-Nyugat törésvonal rajzolódik ki. Szolidaritási akciókról, a repatriálás sikereiről csak nyugati-déli történetek kapnak nyilvánosságot. Sehol nem olvasni arról, hogy csak Magyarország több százezer maszkkal, több tízezer védőruhával próbálta támogatni szomszédait és a balkáni országokat. Mintha a „Team Europe” földrajzilag lekorlátozott védjegy lenne. Az, hogy az európai polgárok hogyan érznek, gondolkodnak Európáról ezekben a nehéz időkben, az – ismét csak két párttársad közelmúltban tett nyilatkozatára, ill. publikációjára utalva – igencsak szelektált módon vált ki érdeklődést. Arról, hogy milyen regionális erőfeszítésekre kerül sor a „zöld folyosók” működtetése, a térségi országok polgárainak Nyugatról való hazatérésének lehetővé tétele, vagy repatriálása érdekében, sehol nem jelenik meg hír. Az annál inkább, amikor az Európai Parlament volt elnöke „szankciós dühében” a magyar régiók felzárkóztatására szánt forrásokat más tagállamba javasolja (követeli) átirányítani. Te, mint a frakció Kelet-Európáért felelős szóvivője, sokat tehetsz azért, hogy a Kelet-Nyugat szakadék ne mélyüljön. Az arrogancia, a kettős morál és a boszorkányüldözésbe hajló kampány nem lesz kevésbé veszélyes, mint közös láthatatlan ellenségünk, a vírus. A „Bohemian-Browser-Ballett” tréfából (?) már generációs konfliktust generált a korona vírus oldalvizén. Állok rendelkezésedre, hogy a Kelet-Nyugat elidegenedés kockázatát kezelni tudjuk. Talán még nem késő.

Kedves Manuel!

Ezúton is kívánok Neked és megnövekedett számú családnak jó egészséget! Sok dolgunk lesz, amikor a válság lecseng, és újra kell indítanunk közös életünket.

Berlin, 2020. április 14.

Üdvözlettel:

Dr. Györkös Péter

